

Շուշանիկ Կուրդինյան

Ընկերներիս

Մի օր կային... գարուն կյանքիս
Որպես նախշուն ծաղիկներ՝
Նրանց սիրող կրծքին հոգիս
Մոռացվում էր անտարբեր:

Այսօր չկա՛ն... կյանքի բքով
Թափթփվում են երազներ՝
Հիշատակաց հովի սույլով
Սիրտս մաշում հին հուշեր:

1906